

COMPLIANCE
INSIGHTS

Vol. 87

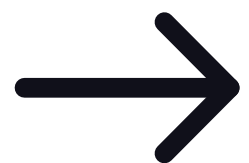
**Dyrektywa UE
w sprawie
zwalczania
korupcji przyjęta
przez Radę UE**

1. Prace nad dyrektywą

W kwietniu 2026 r. Rada UE przyjęła dyrektywę w sprawie zwalczania korupcji. Oznacza to zakończenie zasadniczego etapu prac legislacyjnych nad pierwszą unijną regulacją prawa karnego, która w sposób kompleksowy dotyczy przestępstw korupcyjnych.

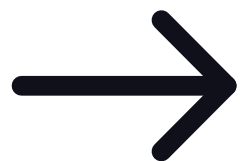
Nowa dyrektywa zastąpi dwa istniejące unijne akty: decyzję z 2003 r. o korupcji w sektorze prywatnym oraz unijną konwencję z 1997 r. o korupcji z udziałem urzędników UE i urzędników państw członkowskich UE.

1. Prace nad dyrektywą

Dyrektywa ma ujednoczyć podstawowe standardy odpowiedzialności karnej za korupcję w państwach członkowskich. Dotychczas regulacje krajowe różniły się m.in. zakresem definicji poszczególnych czynów, poziomem sankcji oraz podejściem do przedawnienia.

Z perspektywy przedsiębiorców kluczowe będzie nie tylko samo przyjęcie dyrektywy, lecz przede wszystkim sposób jej implementacji w prawie krajowym.

2. Zakres harmonizacji przestępstw korupcyjnych

Dyrektywa przewiduje wspólny minimalny katalog przestępstw korupcyjnych, które państwa członkowskie będą musiały objąć odpowiedzialnością karną. Celem jest ograniczenie różnic pomiędzy systemami krajowymi, które mogą utrudniać ściganie spraw o charakterze transgranicznym.

Regulacja obejmuje w szczególności:

- przekupstwo czynne i bierne w sektorze publicznym oraz prywatnym,
- sprzeniewierzenie mienia dokonywane przez funkcjonariuszy publicznych,
- handel wpływami,

2. Zakres harmonizacji przestępstw korupcyjnych

- nadużycie funkcji lub bezprawne jej wykonywanie,
- ukrywanie dochodów z przestępstw korupcyjnych,
- nielegalne wzbogacenie.

W praktyce dyrektywa nie zastąpi krajowych kodeksów karnych, ale wyznaczy minimalny poziom regulacji, który państwa członkowskie będą musiały zapewnić.

3. Sankcje i odpowiedzialność podmiotów

Nowe przepisy określają minimalne standardy dotyczące sankcji za przestępstwa korupcyjne. Państwa członkowskie będą musiały zapewnić, aby najpoważniejsze czyny były zagrożone odpowiednio wysokimi karami pozbawienia wolności.

Regulacja przewiduje również rozwiązania, które mają ograniczać ryzyko unikania odpowiedzialności, w tym wymogi dotyczące **okresów przedawnienia**.

W odniesieniu do **podmiotów zbiorowych** możliwe będą m.in. sankcje finansowe czy cofnięcie zezwoleń lub koncesji.

4. Prewencja i zarządzanie ryzykiem korupcji

Dyrektywa nie ogranicza się do przepisów karnych.

Państwa będą zobowiązane m.in. do:

- przyjmowania i regularnej aktualizacji krajowych strategii antykorupcyjnych,
- prowadzenia ocen ryzyka korupcji w szczególnie narażonych sektorach,
- wzmacniania zasad dotyczących konfliktu interesów,
- zapewnienia standardów etycznych dla osób pełniących funkcje publiczne,
- zwiększania przejrzystości w obszarze finansowania polityki,

4. Prewencja i zarządzanie ryzykiem korupcji

- zapewnienia odpowiednich zasobów i niezależności organom zajmującym się zapobieganiem i zwalczaniem korupcji,
- publikowania danych umożliwiającym porównywanie skuteczności działań antykorupcyjnych.

Dla organizacji oznacza to, że temat przeciwdziałania korupcji będzie coraz częściej oceniany nie tylko przez pryzmat incydentów, lecz także jakości systemu prewencji: procedur, szkoleń, kontroli, dokumentowania decyzji oraz reakcji na sygnały ostrzegawcze.

5. Współpraca organów krajowych i unijnych

Jednym z założeń dyrektywy jest usprawnienie współpracy w sprawach, które wykraczają poza granice jednego państwa członkowskiego.

Nowe przepisy mają wzmacniać współpracę pomiędzy organami krajowymi a instytucjami i agencjami UE, w tym: **OLAF – Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, EPPO – Prokuraturą Europejską, Europolem i Eurojustem.**

Celem jest sprawniejsza wymiana informacji oraz skuteczniejsza koordynacja postępowań.

6. Terminy implementacji

Po wejściu dyrektywy w życie państwa członkowskie będą miały zasadniczo **24 miesiące** na wdrożenie przepisów.

W odniesieniu do krajowych strategii antykorupcyjnych oraz ocen ryzyka państwa członkowskie będą miały **36 miesięcy** na dostosowanie swoich systemów.

W Polsce implementacja może wymagać przeglądu nie tylko przepisów Kodeksu karnego, ale również regulacji dotyczących odpowiedzialności podmiotów zbiorowych czy zamówień publicznych.

7. Co organizacje mogą zrobić już teraz

Dyrektywa jest adresowana przede wszystkim do państw członkowskich, ale jej skutki będą odczuwalne również po stronie organizacji.

Nowe przepisy mogą przełożyć się na wyższe oczekiwania organów, audytorów, kontrahentów i instytucji finansujących wobec systemów antykorupcyjnych.

Już teraz warto rozważyć:

- przegląd polityk antykorupcyjnych, prezentowych, sponsoringowych i dotyczących konfliktu interesów,

7. Co organizacje mogą zrobić już teraz

- ocenę, czy procedury obejmują relacje z osobami trzecimi, w tym agentami, doradcami, dystrybutorami i partnerami biznesowymi,
- weryfikację sposobu dokumentowania decyzji w obszarach o podwyższonym ryzyku compliance,
- zaplanowanie szkoleń dla kadry zarządzającej oraz osób pracujących w obszarach szczególnie narażonych na ryzyko korupcyjne,
- monitorowanie polskich prac legislacyjnych nad wdrożeniem dyrektywy.

Kontakt

Mariusz Purgał

Partner

mariusz.purgal@kwkr.pl

Justyna

Staszekiewicz-Maj

Associate

justyna.staszekiewicz@kwkr.pl

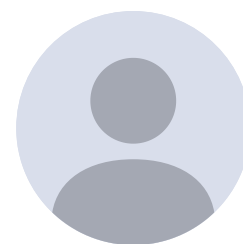
Zespół Compliance KWKR

**Michał
Hady**

**Anna
Bartosik**

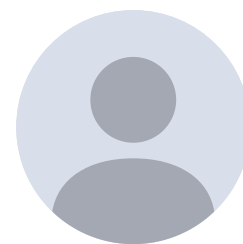
**Joanna
Bochaczyk**

**Katarzyna
Kanik**

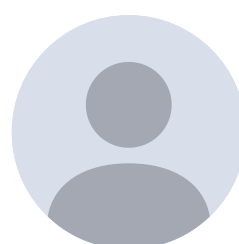
**Maksymilian
Skrzypek**

**Kamil
Szymański**

**Jakub
Miśkiewicz**

**Karolina
Bennich**